

Maatschappelijke kosten van de duinafslag op Texel

De dreigende verdwijning van camping „het Kogerstrand”

DRS. J. VAN DER VLIES*

De Noordzeekust van het eiland Texel wordt door kustafslag bedreigd. Vooral recreatiefaciliteiten en natuurterreinen die vlak langs de kust zijn gelegen, lopen gevaar. Om te beoordelen in hoeverre kustverdedigingsmaatregelen moeten worden getroffen zijn waterstaatkundige, sociaal-economische en milieustudies verricht. In dit kader is ook onderzoek gedaan naar de maatschappelijke betekenis van camping „het Kogerstrand”. In dit artikel worden de resultaten van dit laatste onderzoek gepresenteerd. Om het maatschappelijke nut van „het Kogerstrand” in guldens uit te drukken, heeft de auteur gebruik gemaakt van een methode waarbij op basis van een geschatte vraagrelatie het consumentensurplus wordt berekend. Vervolgens wordt dit bedrag vergeleken met de kosten die met de kustverdediging gemoeid zijn. Op deze manier kan volgens de auteur een betere afweging worden verkregen dan met de meer gebruikelijke methoden van effectbepaling mogelijk is.

Inleiding

De duinen van het eiland Texel worden reeds lange tijd door kustafslag aangetast. Met name in de afgelopen herfst/winter hebben de beruchte noordwesterstormen het eiland diverse malen in het nieuws gebracht. Hoewel veiligheidsnormen nog niet direct worden overschreden, dreigen uiteenlopende belangen (verder) te worden geschaad. Het bekendst is in dit verband wellicht het strandpaviljoen bij strandpaal 9, dat ondanks verplaatsingen landinwaarts en de „zandzakken voor de deur” niet aan het door de golven bepaalde lot lijkt te kunnen ontkomen. Zonder kustverdedigingsmaatregelen worden echter ook andere recreatiefaciliteiten, alsmede natuurterreinen bedreigd. Van deze recreatievoorzieningen dient met name de bij het toeristencentrum de Koog gelegen camping „het Kogerstrand” te worden genoemd. Deze slechts door één duinenrij van het strand verwijderde camping is met een capaciteit van circa 5.500 slaapplekken en met ruim een kwart miljoen overnachtingen per jaar de belangrijkste overnachtingsgelegenheid op Texel.

Om een antwoord te krijgen op de vraag in hoeverre maatregelen getroffen moeten worden ter verdediging van de Noordzeekust, is door Rijkswaterstaat aan de stichting SIBAS opdracht verleend tot het verrichten van een beleidsanalytische studie 1). Binnen SIBAS is het onderzoek uitgevoerd door het Waterloopkundig Laboratorium te Delft (tevens verantwoordelijk voor de projectleiding) en het Nederlands Economisch Instituut te Rotterdam. SIBAS is voor het (deel)onderzoek naar de milieuaspecten bijgestaan door het Centrum voor Milieukunde van de Rijksuniversiteit te Leiden. Zeer recent is het hoofdrapport aangaande de beleidsanalyse kustverdediging gepresenteerd 2). In dit artikel wordt nader ingegaan op de bijdrage van het Nederlands Economisch Instituut aan het onderzoek. Deze bijdrage betreft de sociaal-economische aspecten en is in een tweetal rapporten vervat. Eén van de rapporten heeft voornamelijk betrekking op de, min of meer gebruikelijke, economische-effectbepaling van de gehele recreatieve sector op Texel 3). Aan de camping het Kogerstrand is, gezien de omstandigheid dat juist daar de repercussies van de maatregelen zich het sterkst kunnen doen gevoelen, een aparte studie gewijd 4).

De sociaal-economische effecten van de recreatie op Texel

De sociaal-economische effecten van de recreatie op Texel kunnen worden berekend in termen van produktiewaarde, werkgelegenheid, toegevoegde waarde en betalingsbalans. In de in voetnoot 3 genoemde studie zijn dergelijke berekeningen uitgevoerd. De berekeningen zijn in essentie gebaseerd op input-outputanalyse en betreffen het gehele eiland. Tabel 1 geeft de uitkomsten van deze studie weer voor zover zij de camping „het Kogerstrand” betreffen.

Tabel 1. De totale nationale effecten gegenereerd door camping „het Kogerstrand” afgeleid uit een totaal aantal overnachtingen in 1982 van circa 267.000

Productie (in mln.gld.)	Werkgelegenheid (in mensjaren)	Toegevoegde waarde (in mln. gld.)	Betalingsbalans a) (in mln. gld.)
18,7	160	10,5	2,7

a) Uitvoer minus invoer.

Uit de tabel komt o.a. naar voren dat met de recreatie op de camping een totaal nationaal produktie-effect van f. 18,7 mln.

* De auteur is verbonden aan de afdeling Regionaal Onderzoek van het Nederlands Economisch Instituut.

1) SIBAS is een afkorting voor Samenwerkende Instellingen ten behoeve van Beleidsanalytische Studies. Het verenigt zeven (Nederlandse) onderzoeksinstituten en stelt zich tot doel studies uit te voeren die gezien het multidisciplinaire karakter en de gerichtheid op de beleidsvoorbereiding, het traditionele werkgebied van de afzonderlijke instellingen te buiten gaat.

2) *Beleidsanalyse Kustverdediging Texel. Hoofdrapport en samenvatting*, Waterloopkundig Laboratorium, Delft, september 1984.

3) *Beleidsanalyse Kustverdediging Texel. Nationale en regionale economische effecten van de recreatie en landbouw*, Stichting Het Nederlands Economisch Instituut, afd. REO, Rotterdam, september 1984.

4) *Beleidsanalyse Kustverdediging Texel. De maatschappelijke waardering van de camping Het Kogerstrand*, Stichting Het Nederlands Economisch Instituut, afd. REO, Rotterdam, september 1984.

(prijsspeil 1982) is gemoeid, alsmede een totaal werkgelegenheidseffect van ca. 160 mensjaren op jaarbasis. Hiermee is echter nog geen inzicht verkregen in het maatschappelijke nut dat door de gebruikers van camping „het Kogerstrand” aan het bestaan van de camping wordt toegekend. Om dit nut te kwantificeren dient een andere methode te worden gevolgd waarop hieronder nader wordt ingegaan. Hierbij is getracht het maatschappelijke (recreatieve) nut van de camping te kwantificeren op basis van een geschatte vraagrelatie.

Het maatschappelijke nut van camping „het Kogerstrand”

Met nadruk zij vermeld dat er wat betreft de camping uitsluitend aandacht is besteed aan het nut dat de gebruikers daaraan ontleen op basis van haar recreatieve functie. Het gaat derhalve om de waarde van het kampeertreint in zijn hoedanigheid van verblijfplaats voor de recreatie en niet om de waarde van het terrein in andere, bij voorbeeld ecologische zin. Overigens geldt daarbij dat de maatschappelijke waarde van het kampeertreint mede wordt bepaald door de waardering die de recreanten hebben voor de mogelijkheden tot recreatie op het strand, bos enz. buiten de camping. Met andere woorden: de ligging van de camping is van intrinsieke waarde; men waardeert dus niet alleen de overnachtingsmogelijkheden van de camping, doch tegelijkertijd ook het nut dat de gasten ontleen aan het recreëren buiten de camping.

Ter zake van de waardering van recreatieobjecten bestaat een uitgebreide reeks van methoden. Deze zijn vaak vanuit verschillende gezichtshoeken opgebouwd en hebben uiteenlopende mogelijkheden en beperkingen. Ook de eisen die aan het te gebruiken datamateriaal worden gesteld, kunnen sterk divergeren. Het zou te ver voeren om in dit beperkte kader al deze methoden de revue te laten passeren en de pro's en contra's daarvan te bespreken. Globaal gesproken kunnen de relevante methoden in twee groepen worden onderverdeeld, namelijk:

- een groep methoden gebaseerd op gravitatie modellen; en
- een groep (monetaire) waarderingsmethoden gebaseerd op (te schatten) vraagrelaties.

Bij de eerstgenoemde groep wordt met behulp van een zwaartekrachtmodel de relatieve attractiviteit van een recreatieobject bepaald. Bestudeerd wordt het spreidingspatroon van de recreanten over de verschillende recreatieobjecten en de veranderingen die daarin optreden wanneer er bij voorbeeld een nieuw object wordt geopend of een bestaand object wordt gesloten.

In principe bieden deze zwaartekrachtmethoden de beste mogelijkheden tot een verfijnde benadering van het recreatiegebeuren; zo kan er bij voorbeeld rekening worden gehouden met substitutie-effecten. Het bezoek aan een bepaald recreatieobject wordt immers mede bepaald door het gebruik dat er van de andere objecten wordt gemaakt. Daar staat echter tegenover dat de operationalisering van deze modellen, met name vanwege de grote databehoeft, moeizamer verloopt dan bij de laatstgenoemde groep het geval is en wel in die mate dat daarvoor in het kader van het onderhavige onderzoek geen budgettaire ruimte aanwezig was.

Gekozen is daarom voor een aanpak die neerkomt op de operationalisering van een methode behorende tot de tweede groep. Voor de camping „het Kogerstrand” is daartoe een vraagrelatie geschat die het verband weergeeft tussen „prijs” en „vraag”. Tot de prijs die men voor het gebruik van de camping dient te betalen worden, naast de overnachtingskosten c.q. de campingtarieven, de reiskosten gerekend. De vraag luidt in termen van aantallen overnachtingen (i.p.v. bezoekers) omdat de verblijfsduur van invloed is op de gemiddelde reis- en overnachtingskosten; immers, bij een langer verblijf dalen de gemiddelde reiskosten per persoon per nacht. Deze kosten worden bovendien beïnvloed door de grootte van het reisgezelschap zodat de prijs per persoon per nacht is gespecificeerd.

Naar verwachting neemt de vraag af naarmate de afstand tot de camping op Texel toeneemt en dus ook de reiskosten van en naar de camping stijgen c.q. de „prijs” voor het gebruik toeneemt. Voorts wordt verwacht dat het aantal overnachtingen van recreanten uit een bepaalde herkomstzone stijgt naarmate

de bevolkingsomvang van de desbetreffende herkomstzone groter is.

Het vaststellen van een vraagrelatie zoals hier beschreven, is de basis voor een reiskostenbenadering van de maatschappelijke waarde van de camping.

Inzake de maatschappelijke waardebepaling kan men stellen dat het maatschappelijk nut van de camping minimaal gelijk zal zijn aan de som van de reiskosten en overnachtingsgelden van alle campinggasten (waarbij de jaarlijkse stromen contant worden gemaakt). Daarenboven is er sprake van een extra waarde gelijk aan het totale „consumentensurplus” van de recreanten die van de camping gebruik maken. Zoals waarschijnlijk bekend, kan het consumentensurplus van een individu worden opgevat als de extra hoeveelheid geld die deze consument voor een bepaald goed maximaal zou willen betalen boven het bedrag dat hij daadwerkelijk voor dat goed betaalt. Het consumentensurplus is het totale – in geld uitgedrukte – nut dat aan het gebruik van de camping wordt ontleend, verminderd met het bedrag dat er daadwerkelijk voor is betaald in de vorm van reis- en overnachtingskosten. Dit houdt dus in dat het consumentensurplus een hypothetische (nuts)waarde is die niet daadwerkelijk wordt geïnd.

Het is dit – door middel van de vraagcurve te berekenen – consumentensurplus waar onze belangstelling naar uitgaat. Indien de camping zou verdwijnen, gaat namelijk per saldo deze nuts waarde verloren (en niet de alternatief aanwendbare reis- en overnachtingskosten).

De vraagcurve voor „het Kogerstrand”

Vraagcurven stellen gebruikelijk de relatie voor tussen prijs en gevraagde hoeveelheid. Dit is eveneens het geval bij de vraagcurve aangaande de camping „het Kogerstrand”, met dien verstande dat op een bepaald moment voor hetzelfde goed verschillende prijzen c.q. reis- en overnachtingskosten gelden. Om de vraagcurve te kunnen schatten is het noodzakelijk over cijfers te beschikken betreffende zowel vraag als prijs. Door middel van een uitgebreide 5) steekproef uit de administratie van de camping zijn de herkomst, de verblijfsduur en de groepsgrootte van de recreanten vastgesteld.

De per plaats van herkomst (meestal gemeente) verzamelde gegevens zijn ingedeeld naar een beperkt aantal herkomstzones 6). Per herkomstzone is zowel het absolute als het relatieve aantal overnachtingen (per 1.000 bewoners) op jaarbasis berekend.

Tabel 2. Het absolute en het relatieve aantal overnachtingen op jaarbasis en de gemiddelde reis- en overnachtingskosten (per persoon per nacht) naar herkomstzone in 1982

Zone (i = It/m VII) a)	Absoluut aantal overnachtingen	Relatief aantal overnachtingen per 1.000 inwoners (N)	Gemiddelde reis- en overnachtingskosten per persoon per nacht in gld. (K.)
I (100 km)	49.980	17,2	8,86
II (150 km)	62.450	11,1	9,83
III (200 km)	33.240	7,8	12,02
IV (275 km)	14.060	5,7	15,04
V (325 km)	59.500	4,5	16,05
VI (425 km)	30.600	1,9	25,23
VII (700 km)	14.850	0,5	21,62
Totaal	264.680	3,5	14,04

a) Achter het zonenummer is tussen haakjes de gemiddelde afstand van de herkomstzone naar de camping vermeld.

5) Overeenkomende met circa 24.000 overnachtingen, of wel circa 9% van het totale aantal overnachtingen in 1982.

6) Een (relatief zeer beperkt) aantal overnachtingen kon niet worden ingedeeld naar een van de herkomstzones en is verder buiten beschouwing gelaten.

Tevens zijn, aan de hand van de data aangaande o.a. de gemiddelde verblijfsduur, groepsgrootte, reisafstanden en veertarieven de gemiddelde reis- en overnachtingskosten vastgesteld 7).

Om de algemene, voor elke zone geldende, vraagcurve af te leiden is gebruik gemaakt van de in tabel 2 vermelde data aangaande het (relatieve) aantal overnachtingen per 1.000 inwoners (N_i) en de gemiddelde reis- en overnachtingskosten (K_i), voor elke herkomstzone i ($i = 1$ t/m VII). Bij de specificatie van de relatie tussen N_i en K_i is gebleken dat deze relatie het beste wordt weergegeven door het logaritmische verband:

$$N = 43,83 - 13,77 \ln K \quad (R^2 = 0,87) \quad (1)$$

In figuur 1 wordt een voorstelling van de curve weergegeven, waarbij tevens de in tabel 2 vermelde waarden voor de afzonderlijke zones zijn aangeduid. Het verloop van de curve is asymptotisch ten opzichte van de verticale N-as. Het snijpunt met de horizontale K-as ligt bij 24,12. Deze waarde is de zogenoemde maximale „willingness to pay”: het maximale, in geld uitgedrukte, bruto nut dat een individu aan een overnachting op de camping ontleent.

Hst consumentensurplus

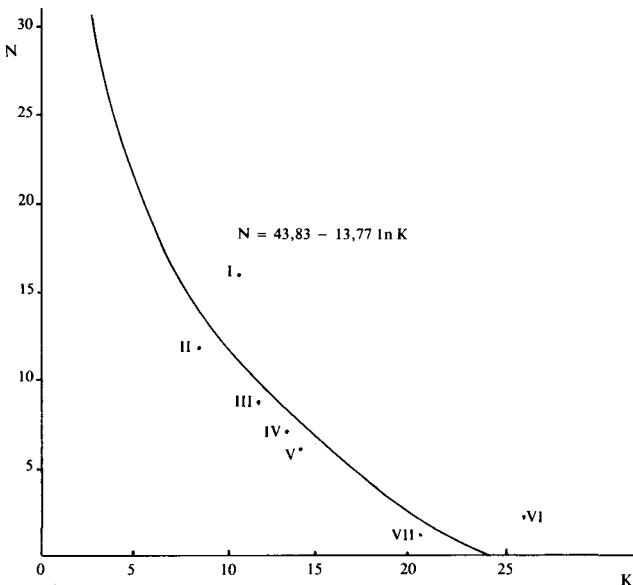
Om het consumentensurplus te berekenen van de recreanten uit herkomstzone i dient de in formule (1) gespecificeerde relatie enigszins te worden gewijzigd. De berekening dient namelijk plaats te vinden op basis van het absolute aantal overnachtingen op jaarbasis in plaats van het relatieve aantal uitgedrukt als fractie van de bevolking. Ergo:

$$OV = \frac{B(43,83 - 13,77 \ln K)}{1000} \quad (2)$$

waarin: OV_i = absoluut aantal overnachtingen op jaarbasis in de camping „het Kogerstrand” (van recreanten afkomstig uit zone i);
 B_i = bevolkingsomvang (van zone i);
 K_i = gemiddelde reis- en overnachtingskosten per persoon (uit zone i) per nacht.

Het maximale in geld uitgedrukte (doch niet daadwerkelijk betaalde) netto nut dat een recreant uit zone i aan een overnachting op de camping ontleent is nu gelijk aan $f. 24,12$ (de maximale „willingness to pay”) verminderd met de voor die zone gel-

Figuur 1. De algemene vraagcurve: het relatieve aantal overnachtingen N als functie van de reis- en overnachtingskosten K

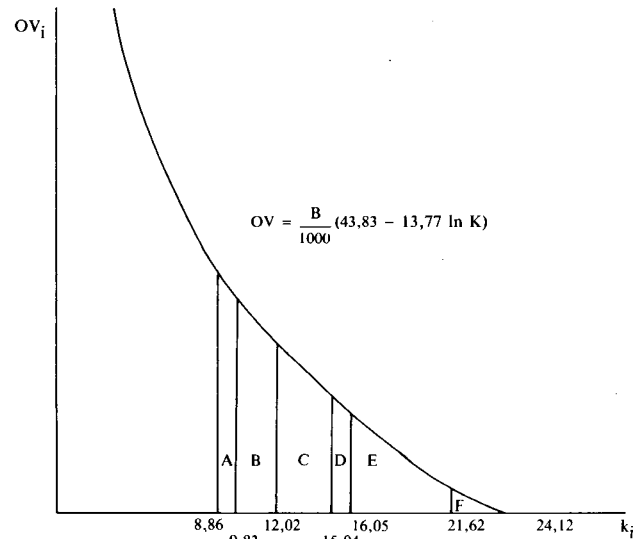

dende gemiddelde reis- en overnachtingskosten K_i , zoals vermeld in tabel 1. Dit verschil is het maximale individuele consumentensurplus van een recreant uit zone i en bedraagt voor bij voorbeeld zone 1: $24,12 - 8,86 = f. 15,26$ (p.p.p.n.). Nu is het echter niet zo dat elke recreant dit maximale individuele consumentensurplus behaalt. Zo is het voorstelbaar dat men aan een overnachting niet meer bruto nut ontleent dan dat men ervoor heeft betaald 8). Het netto nut, of wel het consumentensurplus, is in zo'n geval nihil. Het individuele consumentensurplus beweegt zich derhalve tussen de extremen $(24,12 - K_i)$ en $(K_i - K_i = 0)$.

De frequentieverdeling van de overnachtingen van de recreanten uit zone i naar het bruto nut dat aan een overnachting wordt ontleend, is nu weergegeven door formule (2), welke is op te vatten als een marginale-waarderingscurve. Daarbij is het ter rechterzijde van K_i gelegen gedeelte relevant. Een en ander kan worden geïllustreerd door middel van figuur 2.

De in deze figuur voorgestelde marginale waarderingscurve betreft de relatie van formule (2), welke uiteraard hetzelfde „verloop” (dezelfde elasticiteit) heeft als die van figuur 1. De curve geldt in principe voor elke herkomstzone, al is voor elke herkomstzone het aantal overnachtingen OV verschillend 9). In de figuur zijn op de horizontale as de „maximale willingness to pay” aangegeven en de in tabel 1 vermelde reis- en overnachtingskosten K voor de zones I t/m V en VII. Ten aanzien van zone VI geldt dat de daadwerkelijke reis- en overnachtingskosten per persoon per nacht circa één gulden hoger zijn dan de „willingness to pay” van circa $f. 24$. Voor deze zone wordt ervan uitgegaan dat het bruto nut ontleend aan een overnachting gemiddeld opweegt tegen de daadwerkelijke kosten. Met andere woorden: het consumentensurplus is nihil.

Figuur 2. De marginale waarderingscurve

7) Wat betreft de reis- en overnachtingskosten is uitsluitend rekening gehouden met de directe variabele kosten die gemaakt moeten worden ten behoeve van de heen- en terugreis naar de camping en het kampgeld. Uitgaven aan souvenirs, voedsel, kleding e.d. doen dus niet ter zake. Evenmin is rekening gehouden met kosten van reisverzekeringen en kampeeruitrustingen, de op tijdsverloop gebaseerde afschrijving op de waarde van automobielen, renteverliezen enz.

8) Verondersteld wordt dat degenen die aan een overnachting minder nut kunnen ontleenen dan dat zij ervoor betalen niet op de camping komen kamperen.

9) Bechter ook, zodat het verloop van deze curve niet afwijkt van die van figuur 1. Aangezien OV voor elke herkomstzone verschillend is, geldt voor elke herkomstzone een andere schaalverdeling van de verticale OV -as.

Het consumentensurplus van de recreanten uit elk van de zones I t/m V en VII wordt bepaald door het oppervlak tussen de marginale waarderingscurve en de horizontale K-as ter rechterzijde van de voor die zone geldende K_i . Dit houdt derhalve in dat voor zone I het oppervlak van A t/m F relevant is. Voor zone VII geldt daarentegen alleen het oppervlak F.

Deze oppervlakten kunnen per herkomstzone I t/m V en VII worden berekend door de integraal te nemen van het door de marginale-waarderingscurve bepaalde oppervlak met als ondergrens de voor die zone geldende K_i en met als bovengrens de maximale „willingness to pay” van f. 24,12.

$$\text{Consumentensurplus zone } i = \int_{K_i}^{24,12} \frac{B_i (43,83 - 13,77 \ln k)}{1.000} dk$$

$$= \frac{B_i}{1.000} [43,83 K_i - 13,77 (K_i \ln K_i - K_i)] \frac{24,12}{K_i}$$

(i = I t/m V en VII) (3)

Het totale consumentensurplus van alle recreanten te zamen is berekend op ca. f. 1,3 mln. op jaarbasis. Om dit jaarlijkse bedrag contant te maken dient een disconteringsvoet te worden toegepast. Op het moment van schrijven geldt nog steeds de door de Commissie Ontwikkeling Beleids Analyse aanbevolen disconteringsvoet van 10%. Toepassing daarvan over een periode van 50 jaar leidt tot een gedisconteerd consumentensurplus van ca. f. 13 mln. Gezien de omstandigheid dat er momenteel een duidelijke tendens tot verlaging van de disconteringsvoet bestaat is dit bedrag te beschouwen als een minimumraming. Geconcludeerd kan worden dat het verdwijnen van de camping „het Kogerstrand” per saldo tot een maatschappelijk verlies van minimaal circa f. 13 mln. zal leiden 10).

Slotbeschouwing

Een belangrijke functie van het toegepaste ruimtelijke sociaal-economische onderzoek betreft het zichtbaar maken van maatschappelijke effecten die kunnen optreden als gevolg van het uitvoeren van maatregelen op het vlak van de ruimtelijke ordening. Voor zover die maatregelen betrekking hebben op het (voort)bestaan van voorzieningen zoals die voor de recreatie, wordt men niet zelden geconfronteerd met de vraag naar de „betekenis” hiervan in maatschappelijke of sociaal-economische zin.

Vaak, zeker tegenwoordig, luidt het antwoord hierop in termen van het aantal mensjaren werkgelegenheid dat op directe en indirecte wijze aan het object is verbonden. Daarnaast worden ook wel productie- en inkomenseffecten en dergelijke berekend. De ramingen aangaande de genoemde effecten kunnen vervolgens gesteld worden tegenover de met de implementatie van de maatregelen gemoeide gelden. Hoewel deze ramingen uitermate

nuttig kunnen zijn, is het denkbaar de maatschappelijke betekenis van de desbetreffende voorziening door middel van een andere, wellicht meer adequate, maatstaf te benaderen. Het gaat dan om de kwantificering van het, in geld uitgedrukte, nut dat de gebruikers van de voorziening eraan ontlelen.

In het voorgaande zijn de maatschappelijke baten berekend die voortvloeien uit het behoud van de camping „het Kogerstrand”. Deze maatschappelijke baten vloeien voort uit de omstandigheid dat kampeersders doorgaans meer nut aan de camping ontlelen dan dat zij er feitelijk in de vorm van reis- en overnachtingskosten voor betalen. Om dit nut te kwantificeren is een reiskostenbenadering gehanteerd waarin de vraagrelatie is bepaald. Tevens zijn de uitkomsten van een meer traditionele sociaal-economische effectbepaling weergegeven.

De ramingen aangaande vorengenoemde sociaal-economische effecten en de schatting van het consumentensurplus kunnen beide nuttige informatie verschaffen ten behoeve van de te maken beleidskeuzen met betrekking tot de kustverdediging van Texel. Het voordeel van de methode die het consumentensurplus tracht te kwantificeren is evenwel dat het een rechtstreekse schatting van het maatschappelijke nut betreft. De in geld gewaardeerde baten kunnen zonder meer in kosten-batenafwegingen worden betrokken. Dit houdt derhalve in dat het bedrag van f. 13 mln. (gedisconteerd) consumentensurplus kan worden vergeleken met de (gedisconteerde) kosten die zijn gemoeid met de verdediging van de voor de camping gelegen kust. Deze kosten belopen, indien wordt uitgegaan van zandsuppletie (à f. 5 per m³), circa f. 11 mln. 11).

Op basis van deze cijfers zou geconcludeerd kunnen worden dat de camping behouden dient te blijven, omdat de maatschappelijke baten circa f. 2 mln. hoger uitvallen dan de maatschappelijke kosten.

De meer traditionele sociaal-economische effectberekeningen leiden niet tot uitkomsten waarbij kosten en baten zo goed te vergelijken zijn. Men zou derhalve het consumentensurplus als een beter hanteerbare maatstaf kunnen beschouwen voor de maatschappelijke betekenis van de camping het Kogerstrand.

Tot slot zij opgemerkt dat uiteraard niet alleen kampeerplaatsen, doch in principe allerlei andere voorzieningen die door de gebruikers worden bezocht, voor de in dit artikel uiteengezette benadering in aanmerking komen.

Jaap van der Vlies

10) Daarbij is het (in de laatste jaren positieve) exploitatiesaldo van de camping buiten beschouwing gelaten. Voorts wordt verondersteld dat het opheffen van de camping leidt tot een beëindiging van de met de kampeerplaats gemoeide kosten

11) Dit bedrag is afgeleid uit de berekeningen uit het bij noot 2 genoemde SIBAS-rapport (tabellen 4 en 7), waarbij ten behoeve van de vergelijkbaarheid met het consumentensurplus de kosten van zandsuppletie over een periode van eveneens 50 jaar in beschouwing zijn genomen en als disconteringspercentage wederom 10 is gehanteerd.